

DISCRIMINACIÓ? ENS DISCRIMINEN?

**APUNTS
PER VIURE'NS
EN DIVERSITAT**

ET SONA ALGUNA D'AQUESTES SITUACIONS?

- La meua companya de cel·la s'assabenta que tinc el VIH i demana canvi de cel·la.
- La meua parella s'assabenta que tinc el VIH i no vol més vis-à-vis.
- En algunes activitats em miren malament i no volen que hi sigui perquè tinc el VIH i/o perquè la meua parella és una dona.
- La meua mare em renya perquè faig petons a la meua filla, em diu que li transmetré la Sida...
- No vull que la companya que té VIH/Sida faci servir la meua roba, la meua tovallola, ni compartir el vàter amb ella.
- No vull que em vegin amb ella, jo no sóc així, no vaig amb dones.
- Em diuen que semblo una botifarra quan vesteixo com jo vull.
- Em diuen "marimacho".
- A les dutxes, he hagut d'acostumar-me que es burlin de mi perquè no em depilo.

SÓN TOTES SITUACIONS DE DISCRIMINACIÓ.

Algunes d'aquestes situacions estan relacionades amb el fet de viure amb el VIH, d'altres per mantenir pràctiques sexuals amb altres dones, d'altres per no tenir un cos normatiu.

QUÈ ÉS LA DISCRIMINACIÓ?

La discriminació és un procés col·lectiu que té a veure amb allò que ens ensenyen i aprenem a sentir, a creure, a pensar i a fer amb les diferències, amb el que ens qüestiona i no entenem d'altres dones o que rebutgem pel fet de ser diferent. Des que naixem ens ensenyen a viure'ns i a construir el nostre món de manera binària, heteronormativa, com si aquesta fos l'única forma possible de participar en la família, a l'escola, amb les amigues i companyes, en les nostres relacions de parella, a la feina, a la societat en general i també amb nosaltres mateixes.

La discriminació és una manifestació de l'estigma. La discriminació ens tracta de forma desigual i perjudicial i suposa el **rebuig d'allò diferent**, que exclou i deixa fora, per exemple, a les companyes que no encaixen en els atributs d'allò femení ni acompleixen els mandats de gènere assignats com a deure dels nostres cossos, dels nostres afectes i de les nostres pràctiques sexuals.

En aquest procés de construcció sexista de la nostra mirada del món, reconeixem o identifiquem el que és possible voler, desitjar, pensar, fer, en altres paraules, poder viure. Construïm formes d'explicar-nos el món des de la imposició dels **mandats de gènere** que, per una banda, ens defineixen i ens donen lloc com a dones i, per l'altra, ens impedeixen sentir les nostres vides com a pròpies, creient que pertànyer a un gènere és una necessitat per existir. Aquestes formes de convivència que comporten actituds i accions hostils en rebutjar allò que és diferent, produeixen aïllament, desconfiança, manca de suport i de sentit de pertinença.

En els processos de discriminació lligats al **VIH** i/o a l'exercici de l'expressió dels **afectes** i les **pràctiques sexuals**, ens relacionem amb nosaltres mateixes i amb les companyes a partir del que hem après i defineix les nostres possibilitats de ser.

I QUÈ PASSA QUAN AL CENTRE PENITENCIARI CONVIVIM AMB SITUACIONS DE DISCRIMINACIÓ?

Quan discriminem a una companya deixem de **respectar-la** i de reconèixer-la com a **persona en la seva diversitat** d'accions i desitjos, rebutgem altres formes d'estar i de fer en el món que surten d'allò que considerem normatiu, el que està establert com a possible.

Les discriminacions relacionades amb el VIH, la diversitat sexual i la diversitat corporal són una barrera per poder exercir els nostres **Drets Sexuals**, per poder construir relacions d'afecte, de respecte, de confiança i d'amistat.

Quan discriminem deixem de poder aprendre d'altres experiències i d'altres realitats. Quan discriminem limitem les possibilitats d'altres companyes de participar en diferents activitats i espais tant dins com fora del Mòdul, limitem les seves possibilitats de **conviure en diversitat, de gaudir, de rebre suport**.

Quan discriminem limitem les possibilitats de poder compartir les nostres inquietuds, d'exposar els nostres dubtes, de poder parlar d'aquelles coses que tenen a veure amb allò què ens passa, amb el que sentim i desitgem. En definitiva, limitem les possibilitats de poder sentir-nos més segures en tots els espais.

Quan ens discriminen i/o discriminem, vulnerem els nostres Drets Sexuals i l'exercici i expressió dels nostres afectes i sexualitats.

TOTES PODEM FER ALGUNA COSA PER CONVIURE SENSE DISCRIMINACIÓ

Entre nosaltres podem fer quelcom per sostenir-nos amb el cos i amb les paraules: per escoltar-nos, per crear relacions amb llaços de confiança, de suport i complicitat. Aprendre de les habilitats i coneixements de les companyes, dels seus dubtes i inquietuds, del que volen saber i fer, i així poder participar i conviure incloent tant allò propi com allò divers.

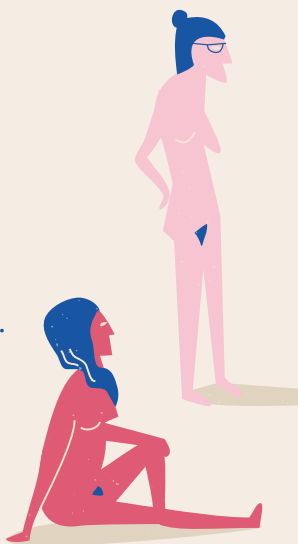
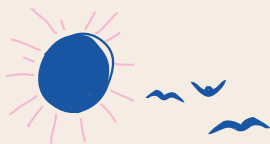
Algunes **estratègies** que podem fer servir per a prevenir i abordar les situacions de discriminació:

- Acudir als **espais de suport i informació** que s'ofereixen des de Creación Positiva i des d'altres entitats col·laboradores en el Centre Penitenciari.
- **Buscar informació** sobre aspectes que desconexim, per exemple, com es transmet el VIH, com cuidar-nos en les nostres relacions i pràctiques sexuals, etc. A vegades, tenir informació veraç ens ajuda a entendre millor i a generar estratègies de cura que ens facin sentir més còmodes i més segures.
- **Compartir les nostres inquietuds** amb aquelles companyes amb qui ens sentim en confiança.
- **Transmetre la informació** que ja coneixem a les companyes que acaben d'arribar al centre.
- **Informar** a la persona referent de l'Equip de Tractament amb qui puguem sentir-nos més còmodes quan patim situacions de discriminació (per exemple, sol·licitar un canvi de cel·la o de companya/-es quan ho creiem necessari).
- Proposar i **sol·licitar activitats** de sensibilització enfront de l'estigma i la discriminació sobre el que creiem necessari.

Des d'aquí podem **construir relacions** en les quals puguem cuidar-nos i sentir-nos cuidades des de la complicitat en la diversitat, des del suport i la cerca del benestar comú. Ens dona la possibilitat de prendre la medicació a la cel·la sense posar en joc un possible rebuig, de poder entrar a les dutxes i no témer la mirada de les companyes, de tenir mostres d'afecte cap a altres companyes sense rebre insults, de poder parlar de mi sense por que, en un altre moment, les companyes m'assenyalin o es burlin de mi, de poder participar amb tranquil·litat i confiança en les activitats, programes i espais del Centre.

Quan convivim sense discriminació, ens possibilitem viure'ns en diversitat, poder tenir altres desitjos més enllà del que ens han dit o hem après que ens toca pel fet de ser dones en la nostra societat patriarcal.

Aquestes formes de convivència en sororitat permeten crear aliances entre nosaltres, compartir moments d'alegria, d'aprenentatge, d'escolta, de companyia i de reconeixement mutu. Construir relacions més satisfactòries que, des de la diversitat i l'intercanvi d'experiències com a dones, afavoreixen la transformació de les nostres realitats i la construcció de camins i vides traçades pel moviment del desig.

93 431 45 48

crea@creacionpositiva.org

[Instagram](#) [Facebook](#) [Twitter](#) @CreaPositiva

www.creacionpositiva.org

Financiat per:

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia